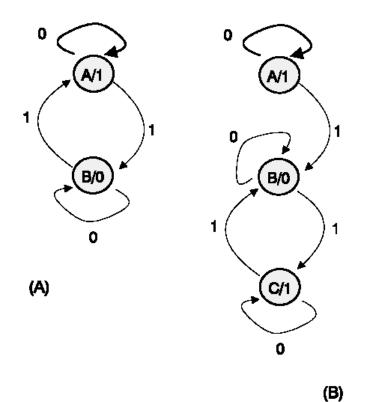
Simplificació del diagrama d'estats

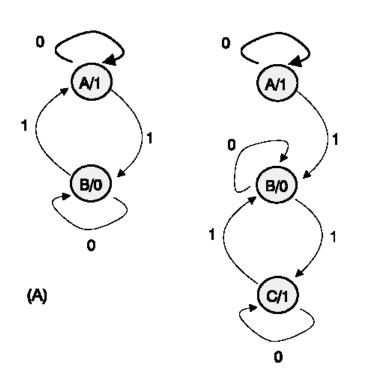
Dos sistemes sequencials són equivalents si presenten el mateix comportament funcional, és a dir, si tenen la mateixa sequència de sortida en resposta a les mateixes entrades.



Aquestes dues màquines són equivalents, però la A té 2 estats (1 FF) i la B té 3 estats (2 FF).

Simplificació del diagrama d'estats

Dos sistemes sequencials són equivalents si presenten el mateix comportament funcional, és a dir, si tenen la mateixa sequència de sortida en resposta a les mateixes entrades.



Dos estats són equivalents si:

- 1) Per cada entrada tenen la mateixa sortida $(g(X,S_i)=g(X,S_i))$
- 2) Per cada entrada van a parar al mateix estat o estat equivalent (h(X,S_i)=h(X,S_i))

En aquest exemple, a la màquina B els estats A i C són equivalents.

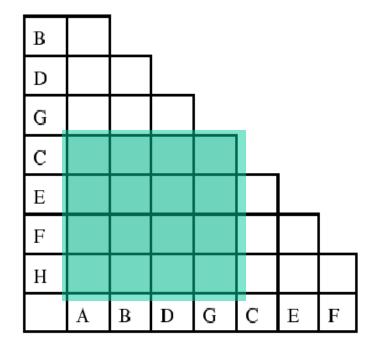
(B)

Mètode de la taula d'implicants

Estat present	Estat futur, X=0	Estat futur, X=1	Z
A	D	С	0
В	F	Н	0
С	Е	D	1
D	A	Е	0
Е	С	A	1
F	F	В	1
G	В	Н	0
Н	С	G	1

a) Definim classes d'equivalència segons la sortida (primera condició):

b) Construïm una taula d'implicants: una casella per a cada parella d'estats diferent, que ordenem per classes d'equivalència (1/2(N²-N) caselles). Les caselles en verd corresponen a parelles d'estats que no pertanyen a la mateixa classe.



c) Mirem quines caselles compleixen la segona condició.

Estat present	Estat futur, X=0	Estat futur, X=1	Z
A	D	С	0
В	F	Н	0
С	Е	D	1
D	A	Е	0
Е	С	A	1
F	F	В	1
G	В	Н	0
Н	С	G	1

A partir de la taula de transicions veiem que els estats A i B són equivalents si:

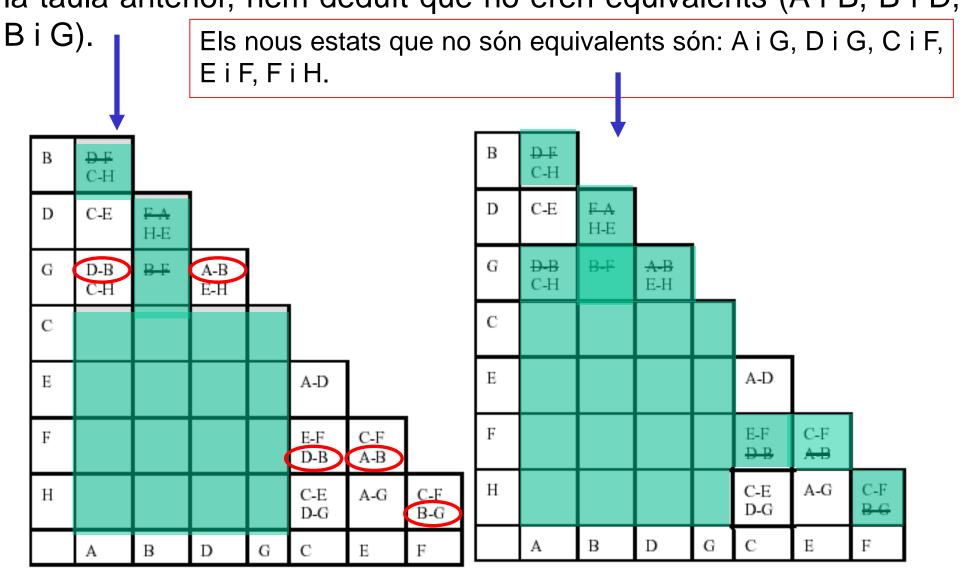
de forma anàloga per als diferents estats que pertanyen a la mateixa classe:

A≡D	si	C≡E		
A≡G	$_{ m si}$	$\mathbf{D} = \mathbf{B}$	i	C≡H
B=D	si	F = A	i	H=E
B=G	$_{ m si}$	$\mathbf{B} = \mathbf{F}$		
D≡G	$_{ m si}$	$A \equiv B$	i	E=H
C≡E	\mathbf{si}	$\mathbf{D} = \mathbf{A}$		
C≡F	$_{ m si}$	$\mathbf{E} = \mathbf{F}$	i	$\mathbf{D} = \mathbf{B}$
C≡H	\mathbf{si}	C≡E	i	D≡G
E=F	si	C≡F	i	A=B
E=H	si	$A \equiv G$		
F≡H	$_{ m si}$	C≡F	i	B≡G

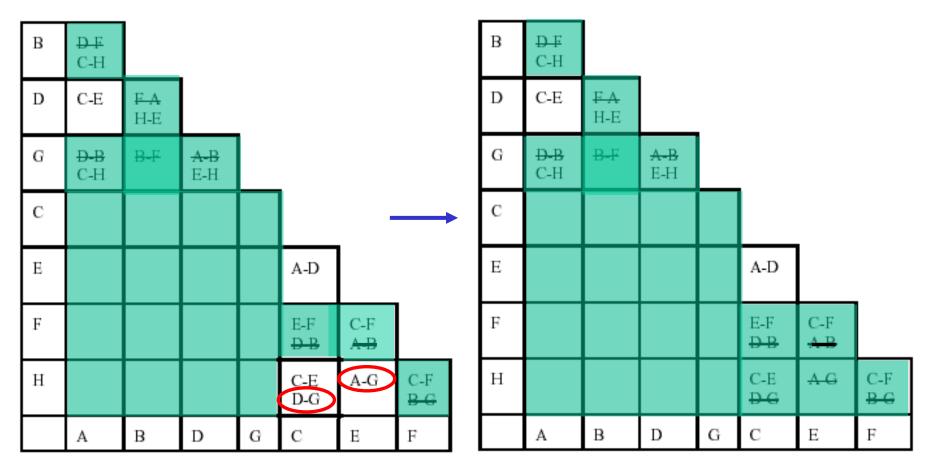
Posem aquestes dades a la taula d'implicants:

En una nova taula marquem les caselles que no compleixen la segona condició (D i F pertanyen a classes diferents i, per tant, A i B no poden ser equivalents; de la mateixa [forma, B i F; D i F). D-F C-H C-H F-A D C-E D C-E Н-Е H-E G D-B B-F A-B D-B $\mathbf{p} \cdot \mathbf{F}$ A-B C-H E-H C-H E-H C Ε A-D Е A-D F E-F C-F E-F C-F D-B A-B D-B A-B C-E A-G C-F C-E A-G C-F Η Η B-GD-G B-G D-G G

Repetim el procés per tal d'incloure l'efecte de les caselles que, a la taula anterior, hem deduït que no eren equivalents (A i B, B i D,



Repetim el procés de nou, incloent que A i G i que D i G són diferents.



El procés s'acaba quan ja no es troben més estats que no siguin equivalents. En aquest exemple resulta que els estats A i D són equivalents i els estats C i E també.

Així, la nova taula de transicions és:

Estat present	Estat futur, X=0	Estat futur, X=1	Z
A	A	C	0
В	F	Н	0
C	C	A	1
F	F	В	1
G	В	Н	0
Н	C	G	1

Veiem que en aquest exemple no hem reduït el nombre de FF, ja que per 6 estats ens calen 3 FF. Però la funció final serà més senzilla, ja que hi hauran estats no utilitzats per el sistema, que ajudaran a simplificar les funcions lògiques.